

fører regnskaber, og at det må forudses, at selv de forholdsvis simple afgiftsregnskaber, som der her bliver tale om, i vid udstrækning vil blive varetaget af landbrugets regnskabskonsulenter. Under de tekniske drøftelser, der er blevet ført med repræsentanter for landboorganisationernes sekretariater, jfr. besvarelsen af udvalgets spørgsmål 28, er dette blevet præciseret derhen, at den enkelte landmand selv må foretage de løbende noteringer i afgiftsregnskabet, men at regnskabsafslutningen for hver afgiftsperiode — sammentællingen af ind- og udgående afgift — må forventes foretaget af regnskabskonsulenterne. Skulle lovforslagets regler om kvartalsangivelser finde anvendelse på landbruget, ville der blive tale om ca. 700.000 opgørelser årligt, hvilket regnskabskonsulenterne ikke har tilstrækkelig kapacitet til. For de ikke regnskabsførende landmænd ønsker landboorganisationerne indkomståret — altså kalenderåret — fastsat som afgiftsperiode.

Som et særligt forhold, der taler for fastsættelsen af afgiftsperioder på et år for landbruget, anfører organisationerne i øvrigt, at landbrugets indtægter og udgifter er uens fordelt året igennem med en koncentration af udgifterne før høst og en tilsvarende koncentration af indtægterne efter høst. Dette vil med 3 måneders afgiftsperioder kunne medføre, at landmænd — særlig de med udpræget planteproduktion — skal have afgiftsgodtgørelse i årets 2 første kvartaler mod et tilsvarende større afgifts-tilsvær i de sidste 2 kvartaler.

Til landboorganisationernes ønske om, at afgiftsperioden for landbruget fastsættes til et år, og at den bliver sammenfaldende med den enkelte landmands regnskabsår (indkomstår), bemærkes, at man kunne rejse det spørgsmål, om der er nogen principiel forskel på landbruget og de øvrige erhverv i regnskabsmæssig henseende, der taler for at fastsætte specielle regler for landbruget. Også i byerhvervene er det almindeligt, at mindre virksomheder selv kun fører kassekladde, men at regnskabsførelsen i øvrigt overlades til virksomhedens revisor. For så vidt angår de ikke regnskabsførende landmænd, er det vanskeligt at se, at de ikke lige så vel som små næringsdrivende uden for landbrugets kreds skulle

kunne foretage en sammentælling af regnskabshæftet én gang i kvartalet.

På den anden side kan man næppe bestride, at landbrugets regnskabskonsulenter ikke har kapacitet til at udføre arbejdet med afgiftsregnskaberne, såfremt landbruget skal afgive kvartalsangivelser. Der er ingen administrative hensyn, der taler afgørende imod, at landbrugets ønske om årsperioder imødekommes. Tværtimod kan der også opnås visse fordele for den offentlige administration, hvis reglerne med hensyn til angivelses- og betalingsfrister samtidig kan fastsættes på en sådan måde, at der tilvejebringes en vis spredning af arbejds mængden over hele året.

Landboorganisationernes ønske om 1-årige afgiftsperioder er kombineret med ønsket om, at der fastsættes en længere tidsfrist for indsendelse af afgiftsangivelserne fra landbruget end lovforslagets almindelige 20 dages frist, idet konsulenterne ikke vil have kapacitet til at afslutte de enkelte regnskaber umiddelbart efter statustidspunktet. Af hensyn til den enkelte landmands likviditet ønsker landboorganisationerne endvidere de årlige afgiftsopgørelser kombineret med efterfølgende ratevise indbetalinger af afgift.

Det har været drøftet med repræsentanter for landboorganisationernes sekretariater, hvorledes reglerne herom bedst kunne udformes i teknisk henseende, såfremt udvalget måtte være indstillet på at imødekomme landbrugets ønsker. Man skal herom henvise til besvarelsen af udvalgets spørgsmål 28.

Eksportvirksomhedernes afgiftsperioder.

Landboorganisationerne anfører, at der for eksportvirksomhedernes vedkommende må gennemføres en refusionsordning, der fritager disse for likviditetsvanskeligheder. Man skal i denne forbindelse henvise til bemærkninger til punkt 3 i bilag 37 samt til besvarelsen af udvalgets spørgsmål 64.

Det nævnes videre, at reglerne om afgiftsperioder må være så smidige, at de enkelte eksportvirksomheder i afgiftsmæssig henseende kan følge deres almindelige regnskaber. Hertil bemærkes, at man er indstillet